

Fuldbyrkelse af Frihedsstraffe i de Forenede Stater.

Saa vel i nærværende Tidsskrift som andetsteds er Straffuldbyrkelsen i de forenede Stater i Nordamerika jævnlig gjort til Genstand for Omtale. — Ikke desto mindre hersker der i Fagkredse ikke ringe Tvivl med Hensyn til Bedømmelsen af dens Værd, idet den snart karakteriseres som staaende betydeligt over al Straffuldbyrkelse i Europa, snart betegnes som blottet for alle gode Egenskaber, idet den antages i alt for høj Grad at bære Præg af den amerikanske Lyst til at foretage Eksperimenter samt af den demoraliserende Indflydelse, som de politiske Forhold i de Forenede Stater i det hele taget udøve paa Landets offentlige Institutioner.

Fra den amerikanske Straffuldbyrkelse er der imidlertid som bekendt i Tidens Løb udgaaet Impulser, der har været af den største Betydning for Fængselsreformen i den øvrige civiliserede Verden, og det er derfor naturligt, at Udviklingen paa det penitentiære Omraade i Amerika stedse følges med Interesse i Europa.

Der synes nu at foreligge en sagkyndig og uhildet Bedømmelse af det, der særlig er karakteristisk for den nævnte Straffuldbyrkelse i dens nuværende Skikkelse, nemlig en af den engelske Fængselskommission i 1899 til Parlamentet afgiven Beretning angaaende Fuldbyrkelse af Frihedsstraffe i de Forenede Stater, af hvilken Beretning et af J. Rauchstein udarbejdet Resumé er optaget i »Blätter für Gefängniswissenschaft« 1901, 35te Bind S. 387 f. f.

Nedenstaaende er en Oversættelse heraf, i hvilken der dog er foretaget enkelte Udeladelser paa saadanne Omraader, hvor dette har kunnet ske uden Skade for Fremstillingen.

Der findes i Amerika 3 Arter af Straffuldbyrdelse, som vel ikke ere ejendommelige for Landet, men som dog der have naaet den højeste Udvikling, nemlig 1) Forbedringsbehandlingen, 2) Behandling med foreløbig Løsladelse og 3) Behandling ved betinget Domfældelse.

For Straffuldbyrdelsen overhovedet bemærkes, at den ikke ligger i Forbundsregeringens Haand, men i de enkelte Staters, og at den derfor ligesom Lovgivningen frembyder store Forskelligheder. Kun ved Forbrydelser mod Forbundslovene, f. Eks. Falskmøntneri, Posttyveri o. l. bringes Sagerne for Forbundsdomstolene, der sende de dømte til Anstalten ved Fort Leavenwort. Alle disse domfældte behandles dog ikke her, i 1896 vare af 3012 saadanne kun 500 anbragte i denne Anstalt, medens de øvrige befandt sig i de enkelte Staters Fængsler, uden at Forbundsregeringen bekymrede sig det ringeste om dem. Fastholdelsen af de enkelte Staters Selvstyre, ogsaa paa Retsplejens Omraade, forhindrer ganske naturligt Ensartethed i Behandlingen og bevirker, at det skorter paa den tilbørlige Myndighed hos Domstolene, endvidere paa en Kontrolmyndighed med Hensyn til Tilsynet med Fangernes Vel, paa en ordnet Udførelse af Straffuldbyrdelsen ved fast ansatte Embedsmænd og paa den ikke alene for Straffuldbyrdelsen, men for Bedømmelsen i kriminel Henseende af hele Folket saa nødvendige Statistik, og det uagtet Landet i Henseende til Intelligens og Fremskridt ikke vil staa tilbage for noget andet. Da Retsplejen og Straffuldbyrdelsen ikke er af national, men af lokal Karakter, er det naturligvis ogsaa vanskeligt at give et fuldstændigt Billede af Landets Strafferetspleje. Man

maa derfor holde sig til de paa dette Omraade toneangivende Stater, og disse ere New-York, Massachusetts, Illinois, Ohio og Pennsylvanien.

Fælles for alle Staterne er det, at Varetægtsfanger og saadanne, der afsone Straf for mindre Forbrydelser, staa under Distrikts- eller Kommunalmyndighederne, Fanger, som afsone Straf for større Forbrydelser, under de enkelte Statsmyndigheder. De førstnævnte ere anbragte i Arbejdshuse og kommunale Fængsler (jails) og de sidstnævnte i Centralfængsler (prisons) og store Statsforbedringshuse. Efter Arten af deres Lovovertrædelser adskiller man dem i to Hovedgrupper, nemlig saadanne, som ere dømte for en Forbrydelse (fenoly), og saadanne, der ere dømte for en Forseelse (misdemeanour).

Man er imidlertid ikke tilfreds med den bestaaende Ordning, idet man erkender det for hensigtsmæssigt at underkaste alle Fanger Statens Tilsyn, da det i Lokalfængslerne kun staaer daarligt til med Pleje, Orden og Renlighed. Af det til Byen New-York hørende Fængsel »The toms« gives saaledes følgende Skildring: »Det er aldeles utilfredsstillende over for ethvert moderne Krav. Det er mørkt, beklumret og slet ventileret. Klosetterne ere sande Pesthuler. Der er ingen Adgang til Bade, Gymnastik, Beskæftigelse eller endog religiøs Pleje. Det værste af alt er den uhyggelige Indretning at anbringe to Individuer i en Tid af indtil 3 Maaneder sammen i én Celle, hvilket for et anstændigt Menneske er en ubeskrivelig Pine og for den faldne en virksom Skole i Forbrydelser og Laster Man vilde betragte det som en stor Grusomhed at underkaste Hunde en Behandling som den, man her giver Mennesker.«

Naar saadanne Tilstande ere mulige i New-York, hvorledes maa det da ikke være andetsteds, selv om denne Slutning, hvad der forsikres, ikke tør drages overalt. Uagtet man kender disse slette Tilstande, ønsker man dog ikke — af Frygt for Indblanding — Statstilsyn. Ligesom de enkelte Stater saaledes holde ogsaa de enkelte Distrikter

og Kommuner fast paa deres Rettigheder og frygte stadig for Indgreb i deres Frihed.

De fleste Fanger befinde sig faktisk i Staternes Fængsler af følgende tre Grunde: 1) skulle efter Loven alle Straffe for Forbrydelser paa længere Tid end et Aar afsones i disse, 2) er det overvejende Antal af Forbrydelser i Amerika af graverende Beskaffenhed, som Mord, store Indbrud o. l. og 3) er Maalestokken ved Straffens Idømmelse i Almindelighed stor.

Bestemmende for Bedømmelsen af det amerikanske Fængselsvæsen er Behandlingen i Staternes Fængsler, af hvilke de ovennævnte Staters ere de vigtigste. For den følgende Beskrivelse ligge Iagttagelser, gjorte i Charlestown (Boston), Sing Sing (New-York), Joliet (Illinois), Colombus (Ohio) og Pittsburg (Pennsylvanien), til Grund.

I disse ere Fangerne efter deres Opførsel delte i tre Klasser. Ved Indsættelsen komme de alle i 2den Klasse; de, der i en Tid fra 6—12 Maaneder opføre sig godt, sættes i 3die, og de, der i samme Tidsrum udvise slet Opførsel, i 1ste Klasse. Klasserne adskille sig fra hinanden ved Klæde- dragten og ogsaa ofte ved Kosten, men i mange Tilfælde kun i ringe Grad.

Trods Arbejdslovgivningen ere Fængslerne stedse store Manufakturfabrikker, der drives enten for Statens egen Regning, saaledes at Staten fabrikkerer og sælger aldeles som andre Driftsherrer, eller efter det System, ved hvilket en Entreprenør leverer Maskiner og Materialier og betaler en bestemt Pris for hvert færdigt Stykke. Indtægterne ved Arbejdet ere saa betydelige, at de som oftest overstige Bekostningerne ved Fængslernes Drift. Disciplinen i Arbejdstiden er overalt god, om end Opsynspersonalet er forholdsvis lille. Men alle Opsynsmændene bære Skydevaaben, hvilket gør et meget virksomt Indtryk paa Fangerne.

Kl. 4¹/₂ om Eftermiddagen ophører Arbejdet, og Kl. 8¹/₂ gaa Fangerne i Seng. Imellem disse Klokkeslet er Disciplinen mindre streng. Fangerne maa i deres elektrisk op-

lyste Celler skraa Tobak, adskillige Steder endog røge og læse Aviser. De maa ogsaa udstyre deres Celler med Billeder, Fotografier og Spejle. En Mangel er det, at Cellen kun lukkes ved en Gitterdør, hvorved den indbyrdes Forbindelse lettes, og hvorved Fangerne — hvilket ogsaa jævnligen sker — se Lejlighed til at aflægge hinanden Besøg i Cellerne om Natten. I mange Fængsler maa de indsatte om Aftenen fra Kl. 6—7 spille paa et Instrument, som de kende eller ønske at øve sig paa. Den derved frembragte Larm er naturligvis frygtelig, ofte en Pine for de ikke musicerende Fanger; men den ophører øjeblikkelig, naar Klokken giver Tegn dertil, og afløses da af en Stilhed saa intensiv, at man paa Gangene foran Hundreder af Celler kan høre en Naal falde paa Gulvet.

Naar den amerikanske Fængselstugt bliver beskyldt for en vis Slaphed, maa man — siger Beretningen — derved tage Nationalkarakteren i Betragtning, der ikke alene er tilbøjelig til Venlighed og Mildhed over for Forbryderne i Almindelighed, men ogsaa — overensstemmende med Livet, der i Amerika overhovedet har antaget friere Former — er i Besiddelse af en vis, ikke snæverhjertet Fordomsfrihed ved Behandlingen af Fangerne. Med Hensyn til det sidstnævnte kan den have Ret; men det førstnævnte modsiges af den i Beretningen omtalte større Strenghed ved Straf-idømmelsen for Forbrydelser ligesom ogsaa af den ubarmhjertige Lynchjustits.

Ejendommelig for Unionens Fængsler er endelig den Stilling, deres Direktører indtage. De ere i Besiddelse af stor Selvstændighed over for deres undergivne og ere for deres eget Vedkommende kun stillede under en Tilsynskommission, som udnævnes af Gouvernøren. Men ved hver Forandring i det politiske System, hvorved Gouvernøren fortrænges fra sin Stilling, afgaar ogsaa den af ham udnævnte Kommission, og ofte ogsaa Fængselsdirektøren; og uagtet alle forstandige Folk beklage disse Forhold, gør

Politiken dog vedblivende sin Indflydelse gældende paa dette Omraade.

Om de Forbedringer, Direktøren ønsker udførte ved sin Anstalt, indgiver han ved Begyndelsen af hvert Aar et Forslag, efter hvilket en passende Bevilling gives af den paagældende Statsmyndighed. Denne Bevilling er ofte meget rigelig, da Udgiften kan afholdes af Udbyttet af Fanger-nes Arbejde. Den største Frihed synes Direktøren for Sing-Sing at have, idet han slet ikke indbetaler Indtægterne af Arbejdet til Finanskassen, men selv forvalter dem. Eksempelvis anføres, at han paa egen Haand har afholdt Udgiften til et nyt Sygehus ved Fængslet, hvilken beløb sig til over 500,000 Kroner.

Alle Statens Fængsler ere lyse og luftige. Cellerne have store Vinduer, endvidere Kloset- og Vadskeindretning, Vandledning og Varmluftscentralopvarmning, hvilken sidst-nævnte ogsaa udstrækker sig til alle andre Rum og derfor forhindrer Temperaturforskell.

Hvad nu de tre foran nævnte Arter af det amerikanske Fængselssystem angaar, hviler den første, Forbedringsbe-handlingen, paa Anskuelse, der først opdukkede i Frankrig før Revolutionen 1789, og som maaske paa Grund af den nærmere Forbindelse, i hvilken da Amerika og Frankrig traadte til hinanden, ogsaa i det førstnævnte Land have fundet frugtbar Jordbund. Revolutionens Mænd sagde: Samfundet frembringer Forbrydelsen, Forbryderne ere kun Redskabet, der udfører den. — Derfor blive de ungdomme-lige Forbrydere, til hvilke i Elmira alle i en Alder fra 15 —30 Aar og i Concord alle fra 15—35 Aar blive regnede, mere betragtede som Mennesker, mod hvilke der er syndet, mindre som saadanne, der have syndet; man er derhos tilbøjelig til at begrunde deres Forbrydelser ved arvelige Dis-positioner, legemlige eller sjælelige Mangler, forbrydersk Milieu eller andre ugunstige Livsvilkaar, og man ønsker ikke at straffe dem, men derimod ved hensigtsmæssig Ind-virkning paa Legeme og Sjæl at omskabe og for Samfundet

at genvinde dem, førend de blive Sædvaneforbrydere. Man træffer derfor i Forbedringsanstalterne Mennesker paa 30—35 Aar, som have begaaet store Forbrydelser. Saaledes var i det sidste Aar i Concord 33 straffede for Legemsbeskadigelse, 9 for Røveri, 1 for Drab, 1 for forsøgt Mord, 163 for mindre eller større Indbrud, 13 for Underslæb, 1 for Dokumentfalsk, 9 for Bedrageri, 253 for simpelt Tyveri og 13 for Hæleri. De Forbedringsmidler, som anvendes, bestaa dels i Udvikling af den legemlige Sundhed ved gymnastiske og militære Øvelser, dels i aandelig Uddannelse ved politisk, etisk og nationaløkonomisk Undervisning i Forbindelse med Oplæring i tekniske Færdigheder som Grave-ring, Ætsning, Xylografi samt i Haandværk, idet Fangerne sysselsættes i fri Luft som Murere og Tømrere.

Klasseinddelingen er allerede ovenfor omtalt, og alle de i et Reformatory indsatte ere dømt paa ubestemt Tid.

Denne humane Straffemaade har imidlertid ikke haft nogen slap Anvendelse af Disciplinen til Følge, idet den tværtimod bliver saa strængt haandhævet, at der endog for nogle Aar siden paa Grund af Klager i Pressen blev nedsat en Kommission til Undersøgelse af Forholdene i denne Henseende i Elmira.

En for den sidstnævnte Anstalt ejendommelig Metode¹⁾ er den saakaldte »fysiske«, hvis Indførelse skyldes den Hypotese, at den legemlige Degenerering har medført den forbryderske Karakter. Den bestaar i Anvendelsen af kostbare tyrkiske Bade, som ere kombinerede med Douche- og Regnbade, og af et Kursus i Legemsøvelser. Genoprettelsen af en kraftig, normal Konstitution, Styrkelse af Nerverne og af Karakteren er Maalet for denne Fremgangsmaade. Dermed staar den militære Organisation af de indsatte i Forbindelse, deres Inddeling i 4 Batailloner, hver paa 4 Kompagnier; de skulle ved at vænne sig til man-

¹⁾ Se nærmere Goll i T. 1891 p. 65 ff.: New York State Reformatory ved Elmira.

dig Holning og Bevægelse opnaa at faa mandig Villie og Bevidsthed.

Resultaterne af dette System kunne hidtil kun bedømmes ved et Skøn, efter hvilket Antallet af de forbedrede angives til 63 og 81 p. Ct.

Angaaende Systemets Værd anfører Beretningen følgende: To Momenter maa tages i Betragtning ved en forsigtig Bedømmelse af Resultaterne. Det første er Beskaffenheden af de i Reformatoryerne indsatte. Flertallet af disse er første Gang dømte Individuer, hvis tidligere Livsforhold og Karakter have ladet Dommeren erkende, at han ikke staar over for en egentlig Forbryder, men over for et Menneske, der endnu egner sig til at underkastes et Forbedringsforsøg. Derefter fælder han sin Dom, og saaledes kommer der allerede fra Domstolene sigtet Materiale i disse Anstalter. I den saakaldte »Stjerneklasse« i de engelske Fængsler er det samme Materiale repræsenteret, og uagtet der ikke her anvendes nogen af disse særlige Metoder, er dog Tilbagefaldsprocenten for denne Klasse ogsaa meget lav.

Det andet Moment er den Omstændighed, at de løsladtes Tilbagefaldstilbøjelighed hidtil kun er iagttaget i Løbet af den Tid, hvori de have været løsladte foreløbig paa Prøve, i hvilken Periode de endnu staa under Politiopsigt og derhos ere anbragte i Pladser eller have stadigt Arbejde; thi fra Reformatoryerne bliver ingen løsladt, uden at der er skaffet ham et Erhverv.

For Systemet kan — foruden at det er Resultatet af erfarne Mænds alvorlige Overvejelser og Arbejde — anføres, at det indeholder meget, der godt kan anvendes over for ungdommelige Forbrydere, som man helst vil undgaa at sætte i Fængsel uden dog helt at burde frigive dem. Beretningen foreslaar det engelske Parlament ved en eventuel Indførelse af Systemet i England for det første at foretage Indskrænkninger i den alt for luxuøse amerikanske Form, dernæst at nedsætte Aldersgrænsen for dem, der skulle behandles, og endelig at gøre Tilladelsen til fortsat

Behandling i et Reformatory afhængig af de paagældendes Opførsel sammesteds i den første Tid. Herefter skulde kun 16- til 23aarige unge Mænd kunne optages i en saadan Institution, og alle, der ikke opførte sig tilfredsstillende, skulde straks overføres til et egentligt Fængsel. For disse Forslags Vedtagelse i England er imidlertid Indførelse af Domfældelse paa ubestemt Tid en Nødvendighed.

Hvad endelig angaar Bekostningen, er denne i Amerika i Forhold til Udgiften til Fængslerne meget stor. Hver indsat koster i Concord 183 og i Elmira 133 Dollars om Aaret, medens Omkostningerne i Staternes Fængsler paa Grund af den betydelige Arbejdsindtægt ere langt mindre, saaledes i Sing-Sing 71, i Columbus 26 og i Joliet endog kun 20 Dollars for hver indsat.

Vi komme nu til den for Fangerne i Staternes Fængsler indrettede foreløbige Løsladelse.

Allerede før Indførelsen af denne havde Gouvernøren i hver Stat Beføjelse til efter Forslag af Fængselsbestyrelsen at eftergive Fangerne, naar de opførte sig godt, 1 Maaned af det første Aar, 2 Maaneder af det andet og saa fremdeles. Den foreløbige Løsladelse er som nyere Institution navnlig indført i Staterne Ohio, Illinois og Massachusetts. Med denne er Domfældelse paa ubestemt Tid indført under følgende to Former: 1) saaledes, at Dommeren fastsætter Minimum og Maksimum af Straffetiden, og 2) saaledes, at Dommeren kun fastsætter Minimum, medens Maksimum i Nødstilfælde kommer til Anvendelse efter den for den foreliggende Forbrydelse gældende Lovbestemmelse. Den førstnævnte Fremgangsmaade er den sædvanlige. Den anvendes ogsaa i Staten New-York, men dog kun i forholdsvis ringe Grad. Den gælder her for alle i Statens Fængsler inddømte Forbrydere, der ere over 16 Aar gamle. Løsladelsen foranstalles af en Kommission, bestaaende af Generaldirektøren for Fængselsvæsenet samt Fængslets Direktør, Præst og Læge.

I Illinois nævnes slet ingen Straffetid i Dommen, idet

man som Minimum benytter det ved Loven fastsatte. I Massachusetts er Forholdet som i New-Vork. Om Resultatet af dette System lader sig kun lidt sige. I Ohio, der hævder dette, er der f. Eks. i 1896 anvendt foreløbig Løsladelse over for 80 af 1260 Fanger, og i denne Stat benyttes altsaa Fremgangsmaaden med største Forsigtighed.

Beretningen udtaler sig imod denne Straffeinstitution. Den tilsidesætter — siges der — ganske Rettens Dom og sætter i Stedet Fængselsregulativet og Strafudmåling foretaget af en ikke juridisk Kommission paa Grundlag af blotte Iagttagelser.

Dertil kommer, at en saadan Kommission i Amerika bliver paavirket af de politiske Forhold, saaledes at Partivæsenet influerer paa dens Afgørelser. Det er af den Grund, at man i Ohio i Pressen først offentliggør Navnet paa den, der er bragt i Forslag til foreløbig Løsladelse, for at faa at vide, om den offentlige Mening billiger det trufne Valg. Endvidere er det paa Grund af de mange forskellige Statsgrænser meget let for den løsladte at unddrage sig Tilsynet ved Undvigelse.

Hele Systemet hviler paa en overilet Udvidelse af Reformatory-Behandlingen til virkelige Forbrydere, der ikke er berettiget ved noget som helst, og som ganske nedbryder Straffens Alvor og Begreb.

Det tredje af de amerikanske Straffesystemer er den betingede Domfældelse, efter de amerikanske Lovgivningsbestemmelers Ordlydende kaldet Prøvetidssystemet, fordi det tilstaar den, paa hvem det kommer til Anvendelse, en Frist, i hvilken han ved sin Vandel i sine hidtidige Forhold kan bevise, at han har forbedret sig. Lykkes det ham at føre dette Bevis, slipper han for Straf.

En lignende Fremgangsmaade eksisterer ogsaa i England; den amerikanske adskiller sig fra denne derved, at der til dens Udførelse er ansat særlige Embedsmænd (probations officers), idet den overhovedet er mere gennemført. Disse Embedsmænd skulle udforske den anklagedes Fortid

før Undersøgelsen; for at overgive de indvundne Oplysninger til Undersøgelsesdommeren, der derpaa udtaler sig for Prøvetid eller Sagens videre Behandling. Efter Undersøgelsen paahviler Tilsynet med de paa Prøve løsladte dem.

Staterne ere derfor delte i Distrikter, af hvilke hvert forestaas af en saadan Embedsmand. Boston f. Eks. bestaar af 6 Distrikter. Distriktsejbedsmændene besøge dem, der staa under Opsigt, hver Uge og indgive mundtlige Beretninger om dem til deres overordnede. Hver Morgen indfinde de sig i Arresthuset og tale med de indsatte om deres Forhold, deres Forbrydelse o. desl. Deres Assistenters besøge daglig dem, med hvilke der skal føres Tilsyn. Disse Embedsmænd skulle ved deres Virksomhed faa et omfattende Kendskab til Forbryderverdenen i deres Kredse, saaledes at de professionelle Forbrydere bleve genkendte af dem, selv om de optræde under falsk Navn.

Prøvetiden udgør sædvanligvis 2 Maaneder, for Personer, der have været stillede for Overretten, indtil 1 Aar.

Resultaterne af denne Fremgangsmaade blev i 1896 roste af en til Undersøgelse af den nedsat Kommission. De fleste af de paa Prøvetid løsladte falde ikke tilbage. Af 1820 i 1898 løsladte bestod 1300 Prøven.

Dette Systems Fortrin ere 1) den omhyggelige Behandling af og Opsigt med dem, der ere udsatte for at blive Forbrydere, 2) den nøjagtige Underretning, som Dommeren faar gennem øvede Undersøgere; dets Mangler 1) det skæve Forhold, der fremkommer ved en Forundersøgelse foretaget af Lægmænd inden den retslige, og den bestemmende Betydning heraf, 2) Kompetencestridigheder mellem Politiautoriteterne og de særlige Tilsynsmænd, 3) da Drukkenskab eller Beruselse foreligger i de fleste Tilfælde, ere de paagældende Embedsmænd egentlig kun Haandlangere ved Gennemførelsen af Loven til Forebyggelse af Drikfældighed, 4) Systemet er meget dyrt at gennemføre.

Med Beretningen følger 2 Bilag. Det ene besvarer ved Hjælp af statistiske Data Spørgsmaalet om, hvorvidt For-

brydelserne ere tiltagne i Amerika i de sidste 10 Aar. Svaret er, at der har fundet en Stigning Sted, for de grovere Forbrydelser dog kun en ringe. Paa hver 100,000 Indbyggere faldt i 1880: 116, i 1890: 131 Forbrydere, Antallet af mindre farlige Forbrydere var i 1880: 45, i 1890 58, af grovere i 1880: 71 og i 1890: 73 af 100,000.

Det andet Tillæg giver Oplysninger om en Statsforbedringsanstalt for Kvinder i Sherborne i Massachusetts. De fleste af de internerede ere indsatte for Drikfældighed, som i denne Stat straffes med indtil 2 Aars Fængsel. Som Mid- del til aandelig Forædling have de, der opføre sig godt, Tilladelse til at holde Kanarifugle, Papegøjer, Høns, ja endog Faar, Kalve og Grise. Med Rette mener Beretningen, at dette er at gøre Straffen til Legeværk.

(Oversat af V. From).